

Život Cirkvi

Ročník 14

16/2007

**Pápež Benedikt XVI. oslávil 80. narodeniny
„Ďakujem za zástupy tých, ktorí sa za mňa modlia“**

Komentár s kňazom Jozefom Hal'kom o kultúre života a kultúre smrti

Atmosféru posledných dní veľkonočnej oktávy zvláštne dotvorila dlho očakávaná udalosť: slávnostné otvorenie Slovenského národného divadla. Možno sa tieto udalosti na prvé počutie javia byť odľahčené: naozaj, čo už môže mať spoločného kresťanský sviatok Ježišovho zmŕtvychvstania s otvorením divadla, udalosť skôr kultúrno-spoločenská? Nuž, v skutočnosti veľmi veľa. Veď deň čo deň budú do niektorej z veľkolepých sál nového kultúrneho stánku sadieť diváci, či poslucháči a jednotlivé produkcie – či to priznať chceme, alebo nie - budú vplývať na myslenie, vnímanie, svetonázor, charakter obecnstva.

Pretože keď víťazný Kristus poslal svojich učeníkov ohlasovať Evanjelium „až na kraj sveta“, nemyslel tým len geograficky najvzdialenejšie končiny planéty, ale aj zdánlivo vzdialené prostredia spoločnosti. A tak v súvislosti s otvorením divadla, ktoré má ambíciu byť „slovenským národným“, človeku nevdojak napadne, či kultúra, ktorú bude „národné“ divadlo tomuto „národu“ ponúkať, bude – povedané slovami pápeža blahej pamäti Jána Pavla II. – viac kultúrou smrti, alebo kultúrou života? Kultúrou života, ktorá akýmkoľvek – teda aj umeleckým spôsobom – v človeku nabudzuje, prehľbuje a upevňuje to najušľachtilejšie, čo v ňom je. Krása a harmónia sú totiž v konečnom dôsledku atribútmi Božieho stvorenia a preto môže byť práve umelecký zážitok krásy a harmónie cestou k objaveniu ich zvrchovaného Pôvodcu a Stvoriteľa. Obrovské prostriedky investované do dostavby mohutnej budovy inšpirujú dúfať, že to predsa len nebudú jedine a výlučne peniaze, že to nebude len onen pomyselný „tanec okolo zlatého teľaťa“, ktoré budú vždy a bez zábran diktovať výber, kvalitu a obsah produkcie. Otvárací galavečer zahájili staroslovianskym Otčenášom – koľkí z prítomných vnímali jeho slová o božej vôli a posvätení jeho mena za viac ako súčasť slávnostného programu?

Mimochodom, keď v inom reprezentatívnom divadle, moskovskom Bolšom teatri, uviedli v Stalinskej ére prítináboženskú drámu „Kristus vo fraku“, úlohou hlavného predstaviteľa, Alexandra Rostovceva bolo počas vrcholnej scény zosmiešniť náboženstvo a po prečítaní úryvku z biblie mal herec posmešne, so zavrhujuším gestom knihu kníh odhodíť. Po scénu s bibliou šlo všetko podľa scenára, ale keď Rostovcev začal citovať Písmo, režisér v zákulisí s prekvapením pozoroval, ako umelec pokračuje v čítaní nad rámec dohodnutého, že text nezošmiešňuje a knihu neodhadzuje. Pôvodne plánovaná paródia vyústila do verejného vyznania viery. Keď sa za Rostovcevom zavrela opona, už ho nikdy nevideli.

Hoci sa aj práve otvorené Slovenské národné divadlo začalo stavať v zlovestnej ére komunizmu, keď sa aj divadlá stali nástrojom ideologického zápasu, predsa len sa otvára v dobe demokracie a slobody. Slobody aj pre dramaturgov, scenáristov, režisérov, hercov, hudobníkov či tanečníkov - aby využitím bezhraničných možností umeleckej tvorivosti, ktorá je vlastne prejavom božieho daru slobody, otvárali ľudské duše pre vyššie duchovné hodnoty. Keď sa napríklad slávnej španielskej sopranistky Montserat Caballé, ktorá v novembri roku 2000 vystúpila aj na javisko SND, vtedy pýtali, čo jej pomáha prekonávať ťažkosti, odpovedala: „narodila som sa v rodine, ktorá verí v Boha a všetky ťažkosti som prekonala a prekonávam vďaka viere. Verím i v silu ľudskej bytosti a jej schopnosť rozhodnúť sa konať dobro. Myslím si, že dobro môže zmeniť náš svet a priblížiť ho k nebu...”.

Nič viac, ako aby aj kultúra ľudí „približovala k nebu“, si iste neželá ani najslávnejší jubilant tohto týždňa, pápež Benedikt XVI. V jednej svojej minuloročnej úvahe o kultúre s bolesťou konštatoval, nakoľko je mnohokrát odkresťančená, odtrhnutá od univerzálnych náboženských a morálnych tradícií civilizácie, hoci – paradoxne - v sebe v skrýva aj naliehavú túžbu po nádeji. Preto by jubilujúcemu pápežovi pri príležitosti jeho 80. narodenín iste urobilo veľkú radosť vedomie, že nový a veľkolepý kultúrny stánok národa v srdci Európy naplní aj slová Otčenáša, ktorý v nádhernom prevedení zaznel pri jeho otvorení: posväť sa meno tvoje, príď kráľovstvo tvoje, buď vôľa tvoja.

Príhovor Benedikta XVI. pred modlitbou Raduj sa nebies kráľovná

V nedeľu 15. apríla dopoludnia na Námestí sv. Petra vo Vatikáne pápež Benedikt XVI. predsedal slávnostnej svätej omši pri príležitosti svojich 80. narodenín, ktoré oslavuje 16. marca. Na záver svätej omše sa spolu s veriacimi pomodlil mariánsku modlitbu Raduj sa, nebies kráľovná. Pred ňou sa im prihovoril týmito slovami:

„Drahí bratia a sestry, všetkým vám opäť prajem požehnanú Veľkú noc v túto nedeľu, ktorá uzatvára oktávu Veľkej noci a už tradične je nazývaná nedeľa in albis. Z vôle môjho cteného predchodcu, Božieho služobníka Jána Pavla II., ktorý zomrel práve po prvých večerách tohto sviatku, je táto nedeľa venovaná Božiemu milosrdenstvu. Som rád, že práve pri tejto príležitosti som mohol dnes predpoludním na Námestí sv. Petra sláviť svätú omšu spolu s kardinálmi, biskupmi, kňazmi, veriacimi z Ríma a s mnohými pútnikmi, ktorí sa zišli okolo Svätého Otca na vigíliu jeho 80. narodenín. Všetkým vyslovujem z hĺbky srdca moju úprimnú vďačnosť a zahŕňam do nej celú Cirkev, ktorá ma osobitne po tieto dni obklopuje svojou láskou ako skutočná rodina.

Táto nedeľa, ako som už povedal, uzatvára týždeň, lepšie povedané Veľkonočnú oktávu, ktorú liturgia vníma ako jeden jediný deň: „deň, ktorý učinil Pán“ (Ž 117, 24). Nie je to čas chronologický, ale duchovný, ktorý Boh vložil do týchto dní, do dní, keď vzkriesil Krista. Duch Stvoriteľ, ktorý rozprúdil nový a večný

život v pochovanom tele Ježiša z Nazareta, priviedol k zavŕšeniu diela stvorenia a dal tak pôvod „prvotine“ nového ľudstva, ktorá je zároveň prvotinou nového sveta a novej epochy. Túto obnovu sveta možno zhrnúť do slov – tých istých, ktoré zmŕtvychvstalý Ježiš vyslovil ako pozdrav a ktoré sa stali ohlásením jeho víťazstva, keď učeníkom povedal: „Pokoj vám!“ (Lk 24, 36).

Pokoj je Kristov dar, ktorý zanechal svojim priateľom (porov. Jn 14, 27), je požehnaním určeným všetkým ľuďom a všetkým národom. Nejde o pokoj, ako ho chápe „svet“, teda o rovnováhu síl, ale o novú skutočnosť, ktorá je ovocím Božej lásky, jeho milosrdenstva. Tento pokoj nám Ježiš Kristus daroval za cenu svojej krvi a dáva ho všetkým, ktorí mu dôverujú. V slovách „Ježišu, dôverujem ti“ je ob-

siahnutá viera kresťanov, ktorá je vierou vo všemocnú lásku milosrdného Boha.

Drahí bratia a sestry, opäť vám chcem vyjadriť vďačnosť za vašu duchovnú blízkosť pri príležitosti mojich narodenín a môjho zvolenia za Petrovho nástupcu. Zverujem vás všetkých Márii, Mater misericordiae, Matke Ježiša, ktorý je vtelením samého Božieho milosrdenstva. S jej pomocou sa nechajme obnoviť Duchom, aby sme mohli spolupracovať na diele pokoja, ktorý Boh uskutočňuje vo svete a ktorý nerobí nijaký hluk, ale prejavuje sa nespočetnými skutkami lásky všetkých svojich detí.“

-Is-
snímka RV

Generálna audiencia Benedikta XVI: Klement Alexandrijský

Vatikán (18. apríla, RV) – Po sviatočnej prestávke sa v audiencie katechéze Svätý Otec vrátil k svojej sérii príhovorov o ranocirkevných otcoch a učiteľoch. Vybral si sv. Klementa Alexandrijského, ktorý sa narodil približne v polovici druhého storočia v Aténach, odkiaľ pochádzal jeho veľký záujem o filozofiu. Stal sa tak jedným z priekopníkov dialógu medzi vierou a rozumom v kresťanskej tradícii. Už v mladosti sa presťahoval do Alexandrie, symbolického mesta tohto plodného stretnutia rozličných kultúr typického pre helenizmus. Stal sa tam

Pántenovým žiakom a neskôr kňazom. Počas prenasledovania v rokoch 202-203 Alexandriu opustil a utiekol do Cézarey v Kapadócii, kde zomrel okolo roku 215.

Benedikt XVI. vyzdvihol zo zachovaných diel Klementa Alexandrijského tri s gréckymi názvami: Protrettico, Pedagogo a Stromati. Vidí v nich nezámernú trilógiu, vhodnú na účinné sprevádzanie kresťana v duchovnom dozrievaní. Protrettico znamená povzbudenie a podľa Benedikta XVI. ide o povzbudenie Ježiša Krista, ktorý pobáda ľudí, aby

sa rozhodli prijať cestu k Pravde. Potom nastupuje Pedagogo, čiže učiteľ, pre tých, ktorí sa krstom už stali Božími deťmi. A napokon sa ten istý Kristus prejavuje ako Didascalo, majster, ktorý ponúka ešte hlbšiu náuku. Tá je zhromaždená v diele Stromati, čo po grécky znamená tapety. Ide o nesystémovú zbierku rozličných tém, o ktorých Klement vyučoval.

„Vo svojom celku klementínska katechéza sprevádza katechumena i pokrsteného krok za krokom, aby na dvoch perutiach viery a rozumu dosiahli osobné poznanie Pravdy, ktorou je Ježiš Kristus, Božie Slovo. Iba toto poznanie osoby, ktorá je pravdou, je pravá gnóza, čo v gréčtine vyjadruje poznanie, chápanosť. Je stavbou, ktorú vybudoval rozum na podnet nadprirodzeného princípu. Viera tvorí pravú filozofiu, čiže pravú konverziu na ceste, na ktorú sa oplatí v živote vydať. Pravá gnóza je teda rastom vo viere, ktorú Ježiš Kristus vzbudzuje v duši zjednotenej s ním.“

V tomto duchu Klement rozlišuje dva stupne kresťanského života. Na prvom stoja veriaci kresťania, prežívajúci všeobecnú vieru, avšak stále otvorenú obzorom svätosti. Na druhom stupni sú tzv. gnostici, ktorí už vedú život duchovnej dokonalosti. Kresťan má teda vychádzať zo všeobecného základu viery, na ceste hľadania sa má dať viesť Kristom a tak dosiahnuť poznanie Pravdy a právd, ktoré tvoria obsah viery.

„Také poznanie, hovorí nám Klement, sa stáva v duši živou skutočnosťou: nie je iba teóriou, ale je životnou silou, je jednotou premieňajúcej lásky. Poznanie Krista nie je len názor, ale je to láska, ktorá otvára oči, premieňa človeka a vytvára spoločenstvo s Logosom, s Božím Slovom, ktoré je pravda a život. V tomto spoločenstve, ktoré je dokonalým poznaním a láskou, dokonalý kresťan dosahuje kontempláciu, zjednotenie sa s Bohom.“

Klement si tak osvojuje náuku, podľa ktorej posledným cieľom človeka je stať sa podobným Bohu. Sme stvorení na jeho obraz a podobu a stávať sa mu podobnými môžeme práve vďaka spoločnej podstate s ním, ktorú každý človek dostal v momente stvorenia.

„Vďaka ktorému je už pre seba samého – už pre seba samého – Božím obrazom. Taká spoločná podstata nás uschopňuje spoznávať Božie skutočnosti, ku ktorým sa človek prikláňa predovšetkým vďaka viere. Skrže vieru žitú, skrže praktizovanie čností môže rásť až do kontemplácie Boha. Klement tak na ceste dokonalosti prisudzuje morálnemu aspektu takú istú dôležitosť, akú aspektu rozumovému. Oba súvisia, pretože nemožno poznávať bez prežívania a nemožno žiť bez poznávania. Pripodobňovanie sa Bohu a jeho kontemplovanie nemôžu byť dosiahnuté iba samotným rozumovým poznávaním: na

dosiahnutie tohto cieľa je nevyhnutný život podľa Logosu, život podľa pravdy. A následne, dobré dieťa musia sprevádzať rozumové poznanie tak, ako tieň sprevádza telo.“

Pravého gnostika ozdobujú podľa Klementa Alexandrijského dve hlavné čnosti: sloboda od žiadostivosti (apátheia) a láska ako pravá vášeň, ktorá upevňuje osobnú jednotu s Bohom. Láska darúva dokonalý pokoj a uschopňuje gnostika postupovať i najťažšie obete. Etický ideál antickej filozofie – oslobodenie sa od vášní – teda Klement predefinoval a nahradil láskou v neprestajnom procese pripodobňovania sa Bohu. Týmto spôsobom vytvoril druhú veľkú príležitosť na dialóg medzi kresťanskou zvesťou a gréckou filozofiou, v ktorej pred ním neuspel v Aeropágu sv. Pavol. Klement tento dialóg podľa Benedikta XVI. znovu otvoril a zdokonalil ho na najvyššom stupni gréckej filozofickej tradície.

„Ako napísal môj ctený predchodca Ján Pavol II. v encyklike Fides et ratio, Alexandrijsčan prichádza až k interpretácii filozofie ako úvodnej inštruktáže do kresťanskej viery (n. 38). A naozaj, Klement dospel až k tvrdeniu, že Boh dal filozofiu Grékom ako im vlastný zákon (Strom. 6, 8, 67, 1). Grécka filozofická tradícia je pre neho takmer rovná zákonu daného Židom a predstavuje priestor zjavenia. Ide o dva pramienky, ktoré napokon prichádzajú k tomu istému Logosu. Tak Klement jasne označuje cestu toho, kto sa usiluje dať za pravdu svojej vlastnej viere v Ježiša Krista. Môže teda slúžiť ako príklad pre kresťanov, katechetov a teológov našich čias, ktorým Ján Pavol II. v spomenutej encyklike pripomína, aby viac brali do úvahy metafyzický rozmer pravdy a tak vstupovali do takého potrebného kritického dialógu so súčasným filozofickým zmýšľaním.“

Katechézu o Klementovi Alexandrijskom Svätý Otec uzavrel jeho „modlitbou ku Kristovi Logosu“, ktorou zakončil svoje dielo Pedagogo:

„Prejav priazeň svojim deťom, daj nám žiť v tvojom pokoji, aby sme sa premiestňovali do tvojho mesta, aby sme prechádzali cez vlny hriechu a nedali sa nimi pohltiť, aby nás Svätý Duch a neopísateľná Múdrost' unášali do pokoja: nás, ktorí deň i noc, až do posledného dňa spievame pieseň vďaka jedinému Otcovi, ... Synovi učiteľovi a majstrovi, spolu so Svätým Duchom. Amen! (Ped. 3, 12, 101).“

V pozdravoch po katechéze sa Svätý Otec prihovoril aj pútnikom zo Slovenska: „S láskou vítam slovenských pútnikov z Bratislavy a Zuberca. Bratia a sestry, ďakujem vám za modlitby, ktorými sprevádzate moju službu nástupcu sv. Petra, a zo srdca žehnám vás i vašich drahých. Pochválený buď Ježiš Kristus!“

-te-

Benedikt XVI.: Ďakujem za zástupy tých, ktorí sa za mňa modlia

Vatikán (16. apríla, RV) – „Podťe sem a počúvajte, všetci ctitelia Boží, vyrozprávam vám, aké veľké veci mi urobil“ (Ž 66, 16). Týmito slovami 66. žalmu sa prihovril v pondelok Benedikt XVI. pri príležitosti svojich 80. narodenín účastníkom d'akovnej svätej omše na Námestí sv. Petra. „Samozrejme, liturgia nesmie slúžiť na rozprávanie o sebe, o svojom vlastnom ja; naopak, náš život môže slúžiť na ohlasovanie Božieho milosrdenstva,“ povedal Svätý Otec v pripomienke včerajšieho sviatku Božieho milosrdenstva.

Osobitne si v homílii spomenul na svoju kňazskú vysviacku na Sviatok svätých Petra a Pavla roku 1951, keď sa mu Ježiš prihovril ako nie sluhovi, lež priateľovi, a dal mu moc odpúšťať hriechy.

„Duch Ježiša Krista je sila odpustenia. Je to moc Božieho milosrdenstva. Dáva možnosť začínať znovu – vždy znovu. Priateľstvo Ježiša Krista je priateľstvom toho, kto z nás robí odpúšťajúce osoby a kto zároveň odpúšťa nám, neprestajne nás dvíha z našej slabosti a práve takto nás vychováva, vstúpuje nám vedomie vnútornej povinnosti milovať, povinnosti odpovedať na jeho dôveru svojou vernosťou.“

V tomto duchu Svätý Otec znova pripomenul Tomášovo vyznanie „Môj Pán a môj Boh!“ z nedeľného evanjelia, na ktorom postavil tento rok aj svoj príhovor pred požehnaním Urbi et Orbi.

„Pán si odniesol svoje rany so sebou do večnosti. Je zraneným Bohom; dal sa zraniť láskou k nám. Rany sú pre nás znamením, že nám rozumie a dáva sa zraňovať láskou k nám. Tieto jeho rany – ako sa ich len dotýkame v dejinách týchto našich čias! Dáva sa stále znova zraňovať pre nás. Akú istotu jeho milosrdenstva a akú útechu znamenajú tie rany pre nás! A akú istotu nám dávajú o tom, kým je: Môj Pán a môj Boh! A ako ustanovujú pre nás povinnosť tiež sa dať zraňovať pre neho!“

Milosrdný Boh myslí na nás ľudí – podľa slov Svätého Otca – v malých veciach, aby nám tak pomohol dosiahnuť veľké. „Keď Pán zväčšil moje bremeno zodpovednosti, vniesol do môjho života aj novú pomoc,“ povedal Benedikt XVI.

„Opakovane s vďačnou radosťou badám, aký veľký je zástup tých, ktorí ma podporujú svojou modlitbou; ktorí mi svojou vierou a svojou láskou pomáhajú zvládať moju službu; ktorí sú zhovievaví s mojovou slabosťou a rozoznávajú aj v Petrovom tieni liečivé svetlo Ježiša Krista. Za toto by som chcel v tejto hodine zo srdca ďakovať Pánovi a vám všetkým. A chcel by som túto homíliu zakončiť slovami sv. pápeža Leva Veľkého, tou modlitbou, ktorú som presne pred 30 rokmi napísal na pamätný obrázok svojej biskupskej vysviacky: Modlite sa k nášmu dobrému Bohu, aby ráčil v našich dňoch posilňovať vieru, rozmnožovať lásku a rozhojňovať

pokoj. Nech robí mňa, svojho úbohého služobníka, dostatočným pre jeho úlohu a užitočným pre vaše pozvudzovanie a nech mi dožičí taký rozvoj služby, aby v darovanom čase rástla moja oddanosť. Amen.“ -te-

V druhom roku pontifikátu sa Benedikt XVI. stretol s 3,37 milióna pútnikov

Vatikán (14. apríla, RV) – Počas druhého roku pontifikátu Benedikta XVI. sa na verejných stretnutiach s ním zúčastnilo 3,37 milióna veriacich. Takmer polovicu z toho zaznamenáva nedeľná modlitba Anjel Pána s účasťou 1,46 milióna veriacich ročne, potom generálne audiencie s číslom 1,02 milióna veriacich a zvyšok patrí osobitným audienciám a liturgickým slávnostiam. Oproti prvému roku kleslo súhrnné číslo o 700-tisíc.

Jednoznačné prvenstvo patrí júnu 2006, keď sa vysoké počty účastníkov objavujú pri všetkých typoch slávností. Podobne bohaté boli mesiace máj a október 2006, ako aj marec a apríl 2007. Na modlitbu Anjel Pána v nedeľu prichádzalo najviac ľudí počas zimných mesiacov november, december, január a február. Oficiálne údaje zverejnila Svätá stolica dnes. -te-

Vo Vatikáne dnes predstavili novú knihu Benedikta XVI.

Vatikán (13. apríla, RV) – V piatok bola v Synodálnej hale slávnostne predstavená nová kniha pápeža Benedikta XVI. s názvom „Ježiš Nazaretský“. Vyšla v troch jazykových mutáciách – talianskej, nemeckej a poľskej. Do predaja sa dostane najskôr v Ríme, a to v deň 80. narodenín Svätého Otca, v pondelok 16. apríla. Na prezentácii prehovoril viedenský arcibiskup kardinál Christoph Schönborn, dekan Valdézskej teologickej fakulty v Ríme profesor Daniel Garrone a Massimo Cacciari, profesor estetiky na Univerzite sv. Rafaela v Miláne.

Podujatie moderoval riaditeľ tlačového strediska Svätej Stolice páter Federico Lombardi, ktorý pápežovo dielo nazval „veľkou exegézou a teologickou rozpravou, ale aj počínom na poli spirituality“. Zároveň vyzdvihol pokoru Svätého Otca, ktorý hneď v predhovore knihy konštatuje, že nejde o dokument Magistéria. „Preto mi môže ktokoľvek slobodne protirečiť,“ napísal pápež. Čitateľov žiada iba o „prístup vnútornej sympatie, bez ktorej nie je možné žiadne porozumenie“.

Ako uvádza tlačové komuniké Svätej Stolice, v knihe Benedikta XVI. sa nachádza aj pohľad na súčasnosť.

Jeho otázka „kto v skutočnosti je náš blížny“, prameniacca v podobenstve o milosrdnom samaritánovi, sa stáva zdrojom premýšľania o chybách Západu v porovnaní s krajinami „tretieho sveta“, alebo o odcudzení človeka, ktorý žije v nadbytku materiálnych dobier. -dj-

Benedikt XVI. uprednostňuje finančné dary na pomoc krízovým oblastiam

Vatikán (16. apríla, RV) – Okružle 80. narodeniny oslávil Svätý Otec nedeľnou svätou omšou na Námestí sv. Petra a v pondelok ho kardináli pozvali na obed v Sala Regia. Večer sa konal koncert v audienčnej aule. „To, čo bude Svätý Otec robiť súkromne, je tajomstvo, nevie to ešte ani on sám. Priestor na prekvapenia je veľký a dúfame, že tie prekvapenia budú príjemné,“ povedal pre Rádio Vatikán sekretár Benedikta XVI. Mons. Georg Gaenswein.

Svätý Otec dostáva podľa slov svojho sekretára množstvo listov a drobných darčiekov: cédečká, kvety, knihy, písomnosti. Ako Mons. Gaenswein zdôraznil, Benedikt XVI. dal okoliu jednoznačne najavo, že viac než osobné dary ho poteší, keď darca zloží finančný príspevok. On potom peniaze použije na účel, ktorý zverejní – napríklad na pomoc Svätej zemi alebo iným krízovým oblastiam, predovšetkým v Afrike.

Čo sa týka jedla, dostane Benedikt XVI. na narodeniny len málo vecí. „Tie, ktoré sa rýchlo kazia alebo ktoré nestihneme načas zjesť, darujeme druhým, napríklad seminárom či azylovým domom, podľa množstva...“ povedal Mons. Gaenswein, do ktorého kompetencie rozdeľovanie darov patrí. Podobne ako Poliaci zriadili Jánovi Pavlovi II. úschovňu na dary v Poľskom dome v Ríme, má Benedikt XVI. tzv. súkromný sklad. Jeho tajomník prezradil, že najkurióznym darom bol zatiaľ veľkánsky handrový medveď. Svätý Otec ho venoval detskej nemocnici Bambin Gesù, kde bol prijatý „s veľkým nadšením malých pacientov“. „Tí, ktorí vedia písať, podľa-kovali krásnym listom, za tých najmenších odpovedal prezident nemocnice,“ povedal Georg Gaenswein.

On sám plánuje Svätému Otcovi so svojím darčekom zablahoželať v pondelok pri raňajkách po rannej svätej omši. O tom, čo Benediktovi XVI. dokáže urobiť skutočnú radosť, nám povedal: „Svätý Otec sa teší predovšetkým z toho, keď vidí, že ľudia prijímajú Božie slovo, ktoré on a Cirkev ohlasujú, a že toto Slovo nepovažujú za záťaž, ale za pomoc, za perute, ktoré nesú bremeno života, a že táto viera sa potom prejavuje v osobnom živote jednotlivca. Stretávame ľudí, ktorých sa toto slovo veľmi dotýka a zasahuje ich a ktoré získavajú z viery obrovský úžitok. Toto sú zážitky, ktoré naplňajú Svätého Otca veľkou radosťou.“ -te-

Skončili sa oslavy narodenín Svätého Otca

Vatikán (17. apríla, RV) – Včerajší koncert symfonického orchestra zo Stuttgartu v Aule Pavla VI. vo Vatikáne urobil bodku za oslavami jubilejných 80. narodenín pápeža Benedikta XVI., ktoré sa začali slávením svätej omše na Námestí sv. Petra v nedeľu predpoludním. „Som presvedčený, že hudba je skutočne univerzálnym jazykom krásy,“ uviedol potešený Svätý Otec po tom, ako si vypočul diela Gabrieliho, Dvořáka a Mozarta a dodal: „Tento jazyk je schopný zjednotiť ľudí dobrej vôle po celom svete a primáť ich k tomu, aby sa otvorili tomu, čo je dobré a krásne. Tomu, čoho zdrojom je Boh.“

Narodeniny Svätého Otca sa niesli aj v ekumenickom duchu. Na osobitnej audiencii včera prijal metropolitu Pergama Ioannisa Zizioulasa, ktorý pápežovi odovzdal list od pravoslávneho patriarchu Konštantinopolu Bartolomeja I. Žiada v ňom Benedikta XVI., aby podporil stretnutie zástupcov Katolícko-pravoslávnej komisie pre teologický dialóg, ktoré sa uskutoční 7. – 15. októbra v talianskej Ravenne. Ako metropolita uviedol pre talianske noviny La Repubblica, „máme rovnakú vieru a rovnakú tradíciu. Dôležitejšou témou, ktorou sa musíme zaoberať, je primát biskupa Ríma, teda úloha pápeža. Pre niekoho je to problém bez riešenia. Ja verím,“ dodal Zizioulas, „že riešenie sa dá nájsť.“

Blahoželenie Svätému Otcovi k narodeninám zaslal aj moskovský pravoslávny patriarcha Alexej II. a nechýbali ani priania od židovských a moslimských predstaviteľov – predsedu Zboru rabinov Talianska Giuseppeho Larasa a riaditeľa Moslimskej svetovej ligy v Taliansku Maria Scialoju. -dj-

Svätý Otec v júni prijme na audiencii amerického prezidenta

Vatikán (17. apríla, RV/CNS) – Začiatkom júna by mal pápež Benedikt XVI. na prvej formálnej audiencii prijať prezidenta USA Georga W. Busha. Podľa vyjadrenia, ktoré poskytol riaditeľ tlačového strediska Svätej Stolice páter Federico Lombardi, by sa návšteva mala uskutočniť 9. alebo 10. júna po tom, ako sa najvyšší americký predstaviteľ zúčastní samitu lídrov krajín G 8 v Nemecku. Zatiaľ posledná Bushova návšteva Vatikánu sa uskutočnila 8. apríla 2005 pri príležitosti pohrebu Jána Pavla II. -dj-

Budúca blahoslavená trpela 20 rokov posadnutiami zlým duchom

Taliansko (14. apríla, RV) – V nedeľu 15. apríla vyhlásili v rodnom mestečku Castellammare di Stabia pri Neapole za blahoslavenú sestru Máriu Magdalénu od Umučenia, zakladateľku Sestier Máriiných služobníc spoluprotieliek. Slávnosti predsedal prefekt Kongregácie pre kauzy svätých kardinál José Saraiva Martins.

Sestra Mária Magdaléna, vlastným menom Costanza Starace, sa narodila roku 1845 a zomrela 76-ročná roku 1921. Ako 20-ročná vstúpila k terciárkam Rádu Máriiných služobníc. Po cholerovej epidémii sa v budove, ktorú na tieto účely venovala jej vlastná rodina, venovala opusteným sirotám a spolu so 4 dievčatami tak vytvorila jadro budúcej kongregácie založenej roku 1971.

Vtedy však už trpela nevysvetliteľnými posadnutiami zlým duchom, ktoré ju trápili s krátkymi prestávkami 21 rokov. Dosahovali natoľko závažné formy, že Sväté ofícium roku 1943 pre ne zastavilo proces blahorečenia a jeho pokračovanie znovu povolil až roku 1973 pápež Pavol VI. Medzi krízami bola sestra Mária Magdaléna schopná písať duchovné listy a poskytovať konferencie spolusestrám, akoby sa nič nedialo. Veľmi jej pritom pomáhal príhovor arcibiskupa Vincenza Sarnelliho, v ktorom mala dôležitú oporu. Aj spolusestry jej v ťažkých obdobiach prejavovali veľkú úctu, hoci nemohla ani vstúpiť do kostola a už vôbec pristupovať k Svätému prijímaniu.

Vnútorňá očista od satanových nástrah pokračovala krok za krokom s tým, ako sa budoval Chrám Najsvätejšieho Srdca, ktorý si sestra Mária Magdaléna želala. Po dokončení prác na svätyni roku 1900 bola od posadnutosti definitívne oslobodená. Zvyšných 20 rokov života venovala službe podľa svojich dvoch základných chariziem: kontemplácie a charitatívnej činnosti. Po smrti preniesli jej ostatky do svätyně Najsvätejšieho Srdca. -te-

Modlime sa za skorú kanonizáciu Jána Pavla II.

Južná Kórea (14. apríla, RV/AsiaNews) – „Kórejskí veriaci sa musia modliť za skorú beatifikáciu a kanonizáciu Jána Pavla II., ktorý prejavil svoju otcovskú lásku voči trpiacemu ľudu Severnej Kórey pri mnohých príležitostiach a intenzívne naliehal na zmierenie kórejského národa.“ Týmto slovami prehovoril k veriacim na oslavách 2. výročia smrti pápeža Jána Pavla II., ktoré sa uskutočnili 11. apríla v katedrále v Soule, arcibiskup kardinál Nicholas Cheong. Po prečítaní homílie pápeža Benedikta XVI., ktorú predniesol počas zádušnej svätej omše vo Vatikáne 2. apríla, prehovoril k zhromaždeniu. Vo svojom príhovore nezabudol pri-

pomenúť návštevu Jána Pavla II. v Kórei v rokoch 1984 a 1989, ktoré dali evanjelizácii v krajine silný impulz. Na slávnostiach sa zúčastnili aj poprední predstavitelia iných náboženstiev a diplomatickí delegáti. -ej-

Diplomatická kríza v Yad Vashem priniesla dobré ovocie

Svätá zem (18. apríla, RV) – „Malá diplomatická kríza“ medzi Svätou stolicou a Izraelom, ktorú vyvolal dvojzmyselný komentár pod fotografiou pápeža Pia XII. pri príležitosti Spomienkového dňa v jeruzalemskom múzeu holokaustu Yad Vashem, bola užitočná. Konštatoval to kustód vo Svätej zemi páter Pierbattista Pizzaballa. „Izrael si azda viac uvedomil, že ide o citlivý bod nielen pre kresťanov, ale aj pre Izraelčanov. Nastal čas odsunúť stranou politiku a diskutovať vážne, s dokumentmi v ruke. V tomto zmysle to bola kríza nevyhnutná.“

Podľa pátra Pizzaballa už Izrael vykonal dlhú cestu k lepšiemu chápaniu a prijímaniu Katolíckej cirkvi. Aj súčasné múzeum Yad Vashem má k Cirkvi oveľa pozitívnejší prístup než v minulosti.

Spor nastal, keď múzeum vystavilo fotografiu Pia XII. s nejasným komentárom ohľadom zabíjania židov počas holokaustu. Vatikánsky nuncius v Izraeli Mons. Antonio Franco nato odmietol účasť na oslavách v Yad Vashem a svoje rozhodnutie prehodnotil až po diplomatických intervenciách a prísľuboch. Celkový efekt udalosti označil páter Pizzaballa za „veľmi pozitívny“. Výskumníci z Yad Vashem vyjadrili ochotu skúmať každý nový dokument, ktorý by mohol osvetliť pôsobenie Pia XII. -te-

Biskupi v Španielsku začali kampaň za náboženstvo na školách

Španielsko (14. apríla, RV/SIR) – Španielski biskupi začali kampaň, v ktorej propagujú zápis študentov na hodiny náboženstva v školách. „Vo svetle tradície a Magistéria Katolíckej cirkvi nie je táto iniciatíva o snahe poveriť Cirkev výchovou ľudí, ale je o podpore celého výchovného procesu človeka,“ uviedla Konferencia biskupov Španielska, ktorá prednedávnom v rámci kampane publikovala plagáty a brožúry adresované rodinám s cieľom „uplatňovať právo, ktoré je zároveň povinnosťou“. Španielski biskupi si myslia, že v oblasti vzdelávania má Cirkev špecifickú a dôležitú úlohu. „Rodiny a predovšetkým rodičia majú právo vybrať pre svoje deti ponúkaný model náboženstva a morálnej výchovy v súlade so svojim presvedčením,“ dodávajú biskupi. -ej-

Rómovia vo Veľkej Británii dostali kaplána

Veľká Británia (18. apríla, RV) – Biskupská konferencia Anglicka a Walesu určila pre 300-tisíc Rómov v krajine kaplána. Nahradil pátra, ktorý Rómom slúžil 40 rokov a roku 2002 zomrel. Ako povedal kaplán pre Rómov v Írsku Joe Brown, „Rómovia a kočovníci sú v krajine veľmi odsúvaní a stretávajú sa s vážnymi problémami, najmä čo sa týka nedostatku miesta na kočovanie, ako aj primeraných zdravotníckych a vzdelávacích služieb“. Veľká časť Rómov vo Veľkej Británii pochádza z Poľska a Rumunska. Pre tých, ktorí sa angažujú v práci s nimi, vytvorili biskupi podpornú sieť založenú na pastierskom liste Putujúci katolíci. -te-

Čínski katolíci sa modlia za nezvestného biskupa

Čína (16. apríla, RV/CNS) – Katolíci zo Zhouzhi v centrálnej čínskej provincii Shaanxi, sa modlia za bezpečnosť ich nezvestného biskupa Josepha Wua Qinjinga. Sloboda biskupa bola obmedzená, odkedy ho vládni úradníci 18. marca vyslali na „trojdňové školenie“. Wu Qinjing, ktorý bol tajne konsekrovaný za biskupa je čínskou vládou uznaný iba za kňaza. Zdroje hovoria, že sa s ním nemôžu spojiť ani prostredníctvom súkromného mobilného telefónu, ale dozvedeli sa, že 39-ročný pastier bol uväznený v obvode Lintong v blízkosti Xí'an, Katolíci jeho diecézy sa modlia k „milosrdnému Bohu, aby ho ochraňoval a posilnil jeho vieru.“ -mk-

Práva dieťaťa v Európskom parlamente

V Európskom parlamente (EP) v Bruseli sa v utorok 17. apríla konalo Spoločné vypočutie „Stratégia EÚ v oblasti práv dieťaťa“. S úvodným prejavom vystúpila aj poslankyňa EP zo Slovenska a predsedníčka Výboru pre práva žien Anna Záborská.

„Ochrana práv dieťaťa je taká dôležitá, že nemôže byť len politickou agendou alebo marketingovým ťahom,“ zdôraznila vo svojom vystúpení A. Záborská.

Podľa nej sa viaceré vystúpenia politikov aj pozvaných expertov niesli v duchu rozširovania práv dieťaťa nad rámec platného Dohovoru o právach dieťaťa, ktoré ho signatárom sú všetky členské štáty EÚ.

Voči iniciatívam, ktoré presadzujú, aby deti definovali svoje vlastné práva, zaujíma Anna Záborská

zdržanlivý postoj: „Myslím si, že každé právo by malo byť spojené s určitou zodpovednosťou. V prípade detí však túto zodpovednosť prirodzene očakávame predovšetkým od rodičov.“

Ako jeden z expertov vystúpil aj MUDr. Jozef Mikloško, predseda Spoločnosti priateľov detských domovov „Úsmev ako dar“ zo Slovenska s príspevkom na tému „Opustené deti“.

Peter Stach

Mladí Brazílčania sa pripravujú na príchod pápeža Benedikta XVI.

Brazília (14. apríla, Fides) – „Tešíme sa na skorú návštevu pápeža Benedikta XVI., na 5. generálnu konferenciu biskupov Latinskej Ameriky a Karibiku a prosíme všetkých veriacich o modlitby za tieto blížiaci sa udalosti,“ napísali katolícki biskupi v posolstve, ktoré prednedávnom publikovali a venovali Božiemu ľudu v Brazílii. „Návšteva Svätého Otca dá nový impulz našim evanjelizačným aktivitám,“ vyjadrili svoju nádej biskupi. Jeden z bodov programu bude aj stretnutie s mládežou.

Pri tejto príležitosti Konferencia biskupov Brazílie začala kampaň s názvom Solidarita v akcii, les, ktorý rastie: mládež musí byť ako les naplnený životom a nádejou, ako aj ovocím. Mládežnícka kampaň je odpoveďou na pápežovu encykliku Deus Caritas est a posolstvo k Svetovým dňom mládeže, v ktorom píše: „S nadšením a láskou podporte aktivity farností, komunit, náboženských hnutí a mládežníckych skupín, do ktorých patríte. Buďte vnímaví vo vašich záujmoch na blaho ostatných a ostaňte verní komunitám, ktoré tvoríte.“

Počas trojtýždňovej kampane, ktorá sa začala na Veľkonočnú nedeľu, sa mladí kresťania zapájajú do zbierania liekov, oblečenia a jedla pre chudobných, darujú krv, navštevujú trpiacich a ľudí v núdzi alebo vo väzení. Každá mládežnícka skupina napíše o svojich aktivitách do 6. mája správy, ktoré budú následne prezentované v liste pápežovi. -ej-

Nadácia pre život a rodinu

Bolívia (17. apríla, RV) – Bolívijskí biskupi založili Nadáciu pre život a rodinu. Jej predsedom sa stal biskup Orura Mons. Cristobal Bialasik a hlavným cieľom je ochrana inštitútu rodiny, manželstva, práva na život a ľudskej dôstojnosti. Nadácia sa bude orientovať na formáciu v spomenutých oblastiach, koordináciu práce všetkých národných a miestnych inštitúcií, ktoré sa zaoberajú problematikou rodiny a ochrany života a stabilizáciu týchto priorít v rámci vzdelávacieho a výchovného školského systému v Bolívii. -dj-

Biskupi na otvorení novej budovy SND v Bratislave

Počas slávnostného otvorenia novej budovy Slovenského národného divadla v Bratislave hneď v úvode Galakonzertu zaznel spev staroslovienskej modlitby Otče náš. Na tejto historickej udalosti sa v sobotu 14. apríla zúčastnil aj predseda Konferencie biskupov Slovenska a spišský biskup Mons. František Tondra a prešovský eparcha Mons. Ján Babjak, SJ.

Modlitba Otče náš v jazyku, s ktorým na naše územie prišli sv. Cyril a Metod, pri tejto vzácnej kultúrnej príležitosti ešte viac zvýraznila súvislosť medzi kultúrou a duchovným životom. Vladyka Ján Babjak, SJ v tejto súvislosti povedal: „Otvorenie novej budovy SND považujem za veľmi dôležitý okamih. Vieme, že kultúra a umenie má svoje pozitívne miesto v živote národa. Kultúra a umenie, to je veľmi široký pojem. Poznáme aj kultúru braku, ale na druhej strane, ak hovoríme o kultúre a umení, tak máme na mysli niečo vznešené, krásne, obohacujúce. Pravá kultúra a pravé umenie dvíhajú človeka a povznášajú jeho myseľ hore a nebojme sa povedať, že k Bohu. Cirkev bola vždy nositeľkou kultúry, vzdelania a umenia. Nádejám sa, že kultúra a umenie v našej krajine bude vždy na vysokej duchovnej a umeleckej úrovni a bude k všeobecnému prospechu a k rastu národa.“

Lubomír Petřík

Arcidiecézne stretnutie mladých košickej arcidiecézy

Viac ako 1600 mladých z Košickej arcidiecézy sa 14. apríla zišlo v Športovej hale Gymnázia v Sabinove na tohtoročnom Arcidiecéznom stretnutí mladých spolu so svojim arcibiskupom Mons. Alojzom Tkáčom. Mottom celého podujatia bol citát z Jánovho evanjelia: „Aby ste sa navzájom milovali ako som ja miloval vás.“

Po slávnostnej sv. omši, v ktorej otec arcibiskup adresoval mladým výzvu: „Postarajte sa o to, aby Európa zostala kresťanskou, zahodte všetok strach a bojujte o jej korene“, nasledovali rady do života od saleziána Antona Červeňa, ako si nájsť vhodného partnera pre založenie rodiny.

Ako žiť lásku? Táto otázka v hale zaznela niekoľkokrát, a neostala nezodpovedaná. V každom okamihu, rôznym spôsobom, zazneli aj odpovede, námety, ako ju žiť. Žiť lásku je možné naozaj v každom okamihu nášho života. V každej na prvý pohľad maličkosti, aj keď si to mnohokrát neuvedomujeme ... Lásku sa dá žiť v hip – hope, - v speve, tanci aj pantomíme, jednoducho v talentoch, ktoré sme dostali. Nezvratným dôkazom

toho boli vystúpenia: Zboru Goldky, Spoločenstva Domu Júdovho: Pri vystúpeniach folklórneho súboru Barvínek, Hip – hopovej skupiny – REAL STREET ako aj spoločenstva Rieka života sa hala dostávala do varu lásky. Standing ovation

„Každý rodič túži mať zdravé dieťa.“ To sú slová ženy, matky štyroch detí Aleny Feketeovej. Spolu s manželom vychovávajú okrem jedného zdravého tri postihnuté deti. Ich svedectvo o tom, že skutočná láska, je tá, ktorá je poznačená krížom, rozslzilo v hale nejedno oko a mladých vyprovokovalo k niekoľko minútovému standing ovations. Rozprávanie a videoprojekcia o živote profesora Hlaváča, upriamili pohľad mladých na to, že pravá láska je láska obetujúca sa.

Žiť lásku v každom okamihu života

Stretnutie skončilo spoločnou záverečnou modlitbou za životných partnerov ako aj modlitbou a požehnaním 40 prítomných kňazov. Pravá láska – Boh – naozaj v tento deň prehovoril v Sabinove k svojmu ľudu a je len na nich ako odpovedia na jeho volanie, v závere stretnutia sme preto zisťovali, čo mladých v tento deň najviac oslovilo?

Silia Švorcová: „Pre mňa bolo Arcidiecézne stretnutie mladých veľmi povzbudivé. Najviac ma zaujala prednáška dona Červeňa, a obzvlášť jeho výzva, aby sme mali odvahu milovať. A to nielen slovami, ale najmä skutkami. Aby sme svoju lásku uvádzali do praxe ako to robila napr. aj Matka Tereza. Aby nikto vôkol nás nezostal smutný, lebo náš život je láska a skutočná láska, je len láska žitá.“

Jana Ptaková: „Tento deň bol pre mňa nádherný, pretože som videla a zažila ako sa mladí z celej arcidiecézy spojili a jednohlasne chválili Pána. Nedá sa presne povedať, čo ma zaujalo najviac, lebo celé toto podujatie od začiatku až do konca bolo veľmi dobré, no zimomriavky po chrbte mi chodili, keď sa k nám mladým prihováral arcibiskup a tiež duchovný otec don Červeň. Hovorili zaujímavo, otvorene, ale aj vtípne, a to sa nám mladým naozaj páči.“

Pavol Hrabovecký: „Stretnutie mladých? Ktovie s akým očakávaním som sa vybral na stretnutie mladých našej arcidiecézy... Niečo načerpať, zasmiať sa, možno trocha ja omladnúť... Teraz hodnotím: čerpal som tak, že som sa až vyčerpal. Nasmial som sa až.. až a bohužiaľ, z lietania po všetkých známych, ktorých som stretol, som skôr zostarol. Preto si veľmi cením takéto stretnutia. Nie sú len o oddychu, ale aj o medziľudských vzťahoch, a ak sa k tomu pridá Boh, tak to naozaj stojí za to.“

Jozef Kozák, kaplán Sabinov: Som šťastne unavený. Naši mladí a nielen oni, dnes ukázali sebe aj iným, že je v nich obrovský potenciál. Cítil som, že to stretnutie bolo premodlené. Že sabinovská farnosť sa so srdcom zhostila hosťiteľskej úlohy. Pýcha je hriech, ale dnes som pyšný, na našu farnosť, na tých, ktorí sa zapojili do organizácie. Za to im patrí môj obdiv a vďačnosť.

Lucia Mihoková

Podpredseda KBS biskup Judák v Záhrebe

Z poverenia predsedu Konferencie biskupov Slovenska Mons. Františka Tondru sa nitriansky diecézny biskup a podpredseda KBS Mons. Viliam Judák v dňoch 16. a 17. apríla 2007 zúčastňuje na slávnostnom zasadaní Chorvátskej biskupskej konferencie v Záhrebe. Na tomto slávnostnom podujatí Mons. Judák vystúpi s pozdravným príhovorom, v ktorom bude biskupov Chorvátskej republiky informovať o situácii a postavení, ale i súčasných aktivitách Cirkvi na Slovensku. I toto bratské stretnutie a vzájomné oboznámenie sa s miestnou situáciou Cirkvi na Slovensku a v Chorvátku má prispieť do budúcnosti k obojstrannej spriatelenej a blízkej spolupráci.

Dušan Argaláš, tajomník BÚ Nitra

+ Zomrel don Štefan Javorský „posledný politický väzeň ČSSR“

Vo štvrtok 12. apríla 2007 odovzdal svoju dušu v levočskej nemocnici salezián kňaz don Štefan Javorský.

Narodil sa 7. decembra 1924 v Spišskom Štvrtku v roľníckej rodine. Na konci druhej svetovej vojny bol osem mesiacov v nemeckom zajatí. Po roku 1950 nútenne pracoval niekoľko

rokov v PTP. V tajnosti vyštudoval teológiu a za kňaza ho vysvätil v Krakove tamojší arcibiskup Karol Wojtyła v roku 1965. Po roku 1969 pôsobil ako kňaz v Krompachoch, v Rimavskej Sobote, v Plešivci a v obci Muráň v okrese Rožňava, kde naňho veriaci s úctou spomínajú. Práve pre horlivú pastoračiu v Muráni bol na neho vydaný zatykač.

Citujeme z rozsudku: „... ako správca fary a člen rehole Saleziáni don Bosca z nepriateľstva k socialistickému spoločenskému a štátnemu zriadeniu republiky, zneužíval svoju náboženskú funkciu v úmysle nepriaznivo ovplyvňovať veci spoločenského záujmu tým, že získaval mládež, najmä vysokoškolskú, ktorej umožňoval počúvať Vatikánsky rozhlas, poskytoval náboženskú literatúru, premietal im filmy a prehrával

magnetofónové pásky závadných úvah, náboženskej filozofie so zameraním proti záujmom socialistickej spoločnosti a materialistickej filozofie s cieľom spojiť široký aktív rehoľných laikov do tejto výchovy, ktorí by popri svojom civilnom povolání vykonávali i svoju vedľajšiu misionársku činnosť.“

Na výkon trestu však nenastúpil a preto ho ŠtB viackrát celoštátne hľadala. On jej viackrát unikol. Naposledy ho zatkli 5 týždňov pred nežnou revolúciou. Počas novembrových udalostí na Václavskom námestí v roku 1989 kňaz Václav Malý žiadal vtedajšiu komunistickú vládu o prepustenie posledného politického väzňa ČSSR, dona Štefana Javorského, čo sa do 24 hodín aj stalo. Po revolúcii pôsobil horlivo aj ako kňaz pre väzňov, neskôr v Poprade viedol skupinu veriacich, ktorí sa pravidelne modliedli v kostole a pred nemocnicou za nenarodené deti. V posledných rokoch života patril do saleziánskej komunity v Rožňave.

Posledné mesiace don Javorský prežil v Charitnom dome sv. Jána Bosca na Spišskej Kapitule. Tu trezplivo znášal svoje zdravotné ťažkosti a choroby. Do domu nebeského Otca sa vrátil po 82 rokoch života. Zomrel v levočskej nemocnici, pri stavaní ktorej v minulosti sám pracoval ako stavebný dozor.

Pohrebné obrady sa konali v utorok 17. apríla v Spišskom Štvrtku. **Rastislav Hamráček, snímka archív SDB**

Nedeľa Božieho milosrdenstva vo väznici v Dubnici nad Váhom

Počas Veľkonočnej oktávy, 13. apríla, zavítal medzi odsúdených v Ústave pre výkon trestu odňatia slobody v Dubnici nad Váhom správca farnosti z Domaniže vdp. Marián Ďurčan. Prišiel si vykonať skutok telesného milosrdenstva. Počas slúženia svätej omše spoločne s väzenským kaplánom npor. ThLic. Bartolomejom Juhásom, SDB sa v príhovore zamerl na encykliku pápeža Jána Pavla II. „Dives in misericordia“. Pripomenul odsúdeným slovo „milosrdenstvo“. Povzbudil ich k tomu, aby sa nebáli čerpať z Božieho milosrdenstva, lebo je nekonečné.

Nedeľu Božieho milosrdenstva prežívali odsúdení spoločne aj s deviatimi členmi skupiny Prameň života z Považskej Bystrice. Skupina prichádza pravidelne v druhú veľkonočnú nedeľu medzi odsúdených a spoločne s nimi je prítomná na svätej omši, po ktorej nasleduje spoločný evanjelizačný koncert. Tohto roku bol zameraný na výpovede a vlastné svedectvá o tom, čo sa stalo v ich živote, akonáhle spolupracovali s milosťou a uverili v Božie milosrdenstvo. Odsúdeným sa takýmto spôsobom ponúkla možnosť uvažovať nad Veľkonočným tajomstvom, ktoré je vrcholom uskutočňovania Božieho milosrdenstva. **Tibor Ujlacký**

Výročie založenia Duchovného pastiera

Časopis pre teológiu a duchovný život Duchovný pastier má 90 rokov. Z tejto príležitosti sa konalo v dňoch 17. – 18. apríla 2007 v Nitre slávnostné zasadnutie jeho redakčnej rady a uskutočnil sa aj medzinárodný odborný historický seminár na tému: Duchovný pastier, jeho šéfredaktori a význam tohto periodika v dejinách Katolíckej cirkvi na Slovensku.

Účastníci osláv hodnotili minulosť a zároveň načrtli víziu do budúcnosti. Podľa slov šéfredaktora Duchovného pastiera Daniela Diana, časopis začal vychádzať v časoch ekonomickej krízy v r. 1917, a predsa sa ujal a vydržal. „Začal formovať novú slovenskú katolícku inteligenciu. Takú víziu má aj KBS pri zostavovaní pastoračného plánu, aby Duchovný pastier bol aj naďalej takýmto periodikom.“

Nad podujatím prevzal záštitu nitriansky diecézny biskup Viliam Judák. Podľa neho Duchovný pastier „celé tieto desaťročia šíril písaným slovom kresťanské hodnoty, usiloval sa byť na pomoci kňazom vedeckými a odbornými článkami, pastoračnými radami, homíliami.“ Mons. Viliam Judák slávil spolu účastníkmi seminára v kaplnke Kňazského seminára sv. Gorazda svätú omšu, ktorú obetoval za zosnulých šéfredaktorov.

Prispievateľom časopisu bola v minulosti katolícka inteligencia – kňazská i biskupská, v súčasnosti sa pridávajú aj angažovaní kresťanskí laici.

Duchovný pastier vychádza mesačne okrem letných prázdnin v náklade 1500 kusov. **Miroslav Lyko**

Duchovné cvičenia kňazov v špeciálnej pastorácii

V Zuberici sa od pondelka konajú duchovné cvičenia kňazov pôsobiacich v špeciálnej pastorácii v armáde, polícii a väzenskí duchovní. Takmer s tridsiatkou kňazov pracoval košický exarcha Milan Chatur.

V pondelok zvýraznila špecifiká danej pastorácie psychologička, v utorok o pastorácii tohto typu hovoril hosť z Nemecka, dnešný deň o pastorácii rodiny a detí v špecifických podmienkach hovoril vladyka Milan Chatur.

„Samozrejme že tá pastorácia rodinná to nemôže byť veľmi klasická, lebo keď niekto je zavretý, tak nemôže hovoriť o svojom bezprostrednom vzťahu k tomu druhému, keď niekto má splniť nejaké úlohy niekde ako vyslaný vojak tak isto, tu však ide o podstatné veci, ktoré je treba mať na zreteli, aby sa princípy Božieho zákona dostávali do myslenia a vedomia týchto ľudí, ktorí chcú viesť kresťanský život aj v týchto podmienkach, v ktorých oni vykonávajú svoju činnosť.“

Biskup Chatur pripomenul, že mu bolo položených veľmi otázok, ktoré súviseli s pastoráciou rodiny, ale obzvlášť tie, ktoré sa dotýkali pastorácie mládeže.

„Pastorácia mládeže v sebe zahŕňa ochotu mladému človeku ukázať smer a pomôcť mu nájsť svoj vlastný názor, svoj vlastný postoj k cirkvi a hľadať sa v tých podmienkach, v ktorých on plní svoje poslanie, či už v armáde, na misiách, alebo doma, alebo vo väznici, alebo v policajnom zbore.“

Program dňa v Zuberici zavŕšili spoločnou svätou omšou. **Daniela Pirschelová, Rádio Lumen**

Slávnostná svätá omša

Bratislava (19. apríla 2007, TK KBS) - Vo štvrtok popoludní sa v Konkatedrále sv. Martina konala d'akovná svätá omša pri príležitosti 2. výročia zvolenia pápeža Benedikta XVI.. Hlavným celebrantom eucharistickej slávnosti bol bratislavsko-trnavský arcibiskup Mons. Ján Sokol. Prítomní boli aj apoštolský nuncius v SR Mons. Henryk Józef Nowacki, 20 biskupov zo Slovenska i zahraničia, niekoľko desiatok kňazov, zástupcovia iných kresťanských cirkví na Slovensku, ako aj predstavitelia štátu a samosprávy.

Homíliu predniesol predseda Konferencie biskupov Slovenska Mons. František Tondra. V úvahe nad pojмами ako múdrosť, právo a láska poukázal na to, že vďaka kresťanstvu sa až dodnes zachovala grécka múdrosť i rímske právo. Zdôraznil pritom, že „univerzálny pojem lásky, ktorá platí pre každého, prinieslo svetu len kresťanstvo.“

Ako ďalej uviedol, láske sú venované aj dva dokumenty, ktoré počas krátkeho obdobia svojho pontifikátu vydal Svätý Otec Benedikt XVI., a to: encyklika Deus Caritas est - Boh je Láska a posynodálna apoštolská exhortácia Sacramentum Caritatis - Sviatosť lásky. „Z toho vidieť, že mu záleží na tom, aby Cirkev správne vnímala a potom aj žila Lásku,“ uviedol Mons. Tondra. Podľa neho Benedikt XVI. „ako múdry pozorovateľ súčasného sveta vidí, čo svet potrebuje, preto sa zameril na lásku. Hovorí, že kresťanstvo prináša svetu posolstvo o láske Boha k človeku a o vzťahu lásky človeka k Bohu.“

Na záver sa prítomným prihovril apoštolský nuncius v SR Mons. Henryk Józef Nowacki. **-mv-/ snímka -pz-**

Slovenskí lekári v Martine o citlivej komunikácii v zdravotníctve

14. apríla 2007 sa na konferencii Kresťan v dnešnej nemocnici zišlo asi 200 slovenských zdravotníckych pracovníkov, aby spolu hovorili o empatickej a spravodlivej komunikácii v súčasnom zdravotníctve. Konferenciu otvoril Mons. Štefan Sečka. V homílii sa zamerával na komunikáciu medzi Bohom a človekom.

Neosobnosť pracovných vzťahov v čase trhového mechanizmu sa dotýka aj pracovnej oblasti medicínskych pracovníkov. Lekári a zdravotnícki pracovníci sa snažili hľadať spôsoby, ako by si zdravotníctvo mohlo zachovať „ľudskú dimenziu.“

Stretnutie sa začalo svätou omšou vo farskom kostole sv. Martina. Biskup Štefan Sečka viedol homíliu v línii komunikácie ako schopnosti zdieľania – porozumenia – vytvárania spoločenstva. Z latinského základu *communicare* – zdieľať. Pri zdieľaní zdieľame vlastnú osobu. Boh vo vlastnom zjavení sa človeku otvoril komunikáciou s ním. Ak sa k nám Boh predstavuje ako osoba, ktorá chce komunikovať, a zjavuje tým vlastnú Osobu – očakáva odpoveď zo strany človeka. Biskup Sečka v druhej polovici príhovoru pripomenul prítomným pozornosť obrátenú k vlastným blíznym: „Skôr než prehovoríme, je potrebné pozorne počúvať. Počúvať nielen hlas ale i srdce rozprávajúceho.“

V prednáškovej sále martinského mestského úradu následne moderovala Miriam Prášilová, evanjelická fárarka z Bratislavy. Pokračovali českí hostia: MUDr. Viola Svobodová primárka v Hospici sv. Alžbety v Brne a MUDr. Marie Opatrná onkologička v Kladne a Prahe. Súčasná medicína kladie veľký dôraz na samotné uzdravenie tela. Celistvý pohľad na osobu pacienta si však vyžaduje vnímať nielen oblasť fyzickú, ale aj citovú, rozumovú, duchovnú. Zranenie, ochorenie a bolesť môže pacient prežívať vo všetkých oblastiach. Ak chceme človeku pomôcť, musíme mu pomôcť vo všetkých oblastiach. Lekár by mal komunikáciu viesť s úmyslom celostného prístupu k chorému. Hoci prax potvrdzuje, že pacient od lekára očakáva len uzdravenie samotného tela.

MUDr. Opatrná venovala špeciálnu pozornosť otázke umierajúcich: „Pomôcť, aby chorý v tejto zmenenej životnej situácii nestratil úctu k sebe samému a úctu k svojmu životu.“ Paliatívna starostlivosť sa už nezaujíma len o telo ale aj o ostatné dimenzie človeka. „Umieranie má byť dôstojné – pacient nesmie zostať sám, má mať niekoho, kto ho bude počúvať.“ Toto býva často príležitosťou dokončiť vo svojom živote niečo dôležité: usporiadať vzťahy s ľuďmi, i s Bohom. Onkologička upozorňovala na trpezlivosť v prístupe k pacientovi: „Musíme byť trpezliví a cítiť si slobodu človeka, nič mu nemožno vnucovať. Ani starostlivosť, ani lásku, musí sa cítiť slobodný, aby si zachoval dôstojnosť.“ MUDr. Marie Opatrná zdôraznila, že človek

je jediná bytosť, ktorej ide o pravdu. V bežnej praxi však smrť z našej spoločnosti vytlačáme alebo si vytvárame ilúziu nekonečného pozemského trvania. Je dôležité docieľiť, aby boli existenciálne a spirituálne potreby pacienta zodpovedané a nie zanedbávané.

Za oblasť súdneho lekárstva vystúpili s prednáškou Prof. MUDr. František Novomeský a MUDr. František Štuller. Priblížili plénu problémy komunikácie s pozostávajúcimi. Pitva sa má vykonať tak, aby nebola zničená dôstojnosť človeka. Tiež upozorňovali na prípady, kedy by zverejňovanie osobných údajov pacientov mohol prekročiť zákonom stanovené právo na ochranu osobných údajov.

Svedectvo lásky k vlastným deťom milovaným už od počatia podali spoločne lekári a manželia Wallenfelsovcí z Považskej Bystrice. Lekárka a mladá matka štyroch detí, MUDr. Martina Wallenfelsová, sa v prednáške podelila o svedectvo duchovného prežívania vlastných tehotenstiev.

MUDr. Miroslav Mikoš, poslanec Európskeho parlamentu vzhľadom na uzávery stretnutia hodnotil: „Vzťah lekár – pacient nie je len v súbore chladného výpočtu diagnóz, ale má byť o vzťahu človeka k človeku. Toho, ktorý má svojho pacienta rád a s láskou a v pravde mu slúži.“ Europoslanec pokračoval: „Príhovorám sa za významné posilnenie rozšírenia aj hospicovej starostlivosti, ktorá je veľmi dobrou alternatívou oproti hlasom volajúcim po pasívnej či aktívnej eutanázii. V súčasnej dobe bolesť pacienta dokážeme účinne tmiť. Pacient má pritom čas zhodnotiť celý svoj život, prejavíť ľútosť nad tým, čo neurobil dobre, poprosiť o odpustenie tých, ktorým prípadne ublížil a vyrovnáť sa s vlastnou existenčnou otázkou zoči-voči večnosti.“

Prednášky celodennej konferencie ukončila bioetikka Pavla Poloňová. Vo svojej prednáške Etické kritéria pri komunikácii zlých správ priblížila prítomným etické korene citlivej komunikácie zdravotného pracovníka s pacientom.

Zuzana Juhaniaková

Fórum života za úctu k siamským dvojčatám

*Fórum života za úctu k siamským dvojčatám
Vyhlásenie, 15. 4. 2007*

Spolu s celou krajinou sme v médiách sledovali výnimčnú udalosť narodenia siamských dvojčiat Michala a Mareka, ktoré sa narodili 10. marca 2007 v Bratislave. Osud nebýva k ľuďom vždy iba priaznivý a ľudia bývajú vystavení mnohým ťažkostiam, ktoré si nesú počas svojich životov. Problémy sú však normálnou súčasťou života. Ranou osudu boli postihnutí

aj siamskí novorodenci a možno ešte väčšie bremeno nesú ich rodičia. Avšak podobne ako pri prekonávaní iných prekážok, aj tu treba jednoznačne povedať, že sa oplatí o život a so životom bojovať. Pretože iba takýto prístup môže priniesť človekovi pokoj a pravú spokojnosť, nech už je výsledok akýkoľvek.

Preto nás veľmi zarazili a zarmútili slová pána profesora Jaroslava Simana, ktorý tvrdí, že „v súčasnosti by sa nemalo v civilizovanej spoločnosti stávať, aby sa rodili siamske dvojčatá“ (12. 4. 2007, zdroj: dnes.atlas.sk) a v inom citáte hovorí: „Bohužiaľ, bolo to donosené. Nemôžem vám iné povedať, len že bohužiaľ, pretože takéto veci sa majú riešiť úplne inak.“ (13. 4. 2007, zdroj: SME). Myslíme si, že tieto výroky boli veľmi nešťastné, nehumánne a podľa nás nie sú hodné úst lekára.

V prvom rade ide o prejav hrubej neúcty k narodeným deťom a k ich rodičom. Obávame sa, či tieto slová nemohli byť pre matku a otca chlapcov zdrojom ešte väčšej bolesti ako zdravotný stav ich detí.

Po druhé: je zarážajúce a nepochopiteľné, že tieto slová vyriekol niekto, kto pred siedmimi rokmi oddelil siamské dvojčatá – dievčatá Andrejku a Lucku z Krásnohorskej Dlhej lúky, ktoré dnes s miernymi hendikepmi normálne žijú a prinášajú radosť svojim drahým a okoliu. To si pán profesor tak málo váži svoju prácu? Alebo si tak málo váži samotný život?

Po tretie tento výrok svedčí o nechutnej neľudskej praxi prenatalnej diagnostiky vedúcej k jedinému cieľu – vyhľadávať postihnuté nenarodené deti, aby mohli byť zlikvidované. Namiesto toho, aby sme v chorom nenarodenom dieťati videli pacienta, ktorému je potrebné pomôcť, vidíme v ňom parazita, ktorého treba vyhľadať a nedovoliť mu narodiť sa, aby nekazil zdravotnícke štatistiky a nezaťažoval štátny rozpočet. Čo je hodné pravej medicíny? Usmrtiť siamské dvojčatá pred narodením, alebo hľadať cesty, ako im pomôcť prežiť ich život čo najľudskejšie a pokiaľ možno oddelene?

Vyzývame zdravotníkov, aby sa nespreneverovali svojmu povolaniu, nedali sa zmiast' falošným súcitom či ekonomickými výhodami a boli skutočnými služobníkmi života a zdravia. Vyzývame špecialistov, aby prenatalnu diagnostiku využívali na rozvoj lekárskeho umenia v službe liečby prenatalných pacientov, a nie na likvidáciu ľudských bytostí.

Chceme vysloviť uznanie rodičom siamských dvojčiat za ich odvahu a príkladný postoj k životu. Ubezpečujeme ich a ich vzácné deti o našej podpore a účasti. Na Slovensku je veľa chorých a postihnutých detí. Každé z nich je rovnocenným a cenným jedincom, ktorý môže obohatiť našu spoločnosť. Sme presvedčení, že aj Miško a Marek sú rovnako dôležití ako my všetci. Celej rodine želáme veľa sily, trpezlivosti a dobrých ľudí nablízku pri prekonávaní ich náročnej situácie.

*Marcela Dobešová, predsedníčka, Fórum života, o. z.
Marek Michalčík, výkonný riaditeľ, Fórum života, o. z.*

Tomášova nedeľa v Trenčíne

Nádhermú Tomášovu nedeľu slávil v nedeľu 15. apríla gréckokatolícki veriaci v Trenčíne. V Kaplnke sv. Anny slúžil prešovský eparcha Ján Babjak archijerejskú sv. liturgiu.

V homílii otec biskup okrem iného povedal: „Chcem povedať niekoľko slov na obhajobu sv. Tomáša. On videl, že Ježiš Kristus zomrel na kríži. Keď mu povedali: «Videli sme Pána», povedal: «Neuverím, dokiaľ nevožím svoju ruku do jeho boku». My sme už v celkom inej situácii. Lebo už vieme, že Ježiš Kristus zomrel a vstal z mŕtvych. A predsa, aká je naša viera, koľko je v nej pochybností, ba veľakrát kladieme Bohu podmienky. Tomáš nakoniec zvolal: «Pán môj a Boh môj!». Od tej chvíle sa stal svedkom jeho zmŕtvychvstania. A ide až do Indie, aby tam ohlásil radostnú zvesť Ježiša Krista. Každý vo svojom živote môžeme vnímať ako nám Ježiš Kristus ide v ústrety. Boh sa nám dáva spoznať. Čo viac potrebujeme, ako prežiť Božie milosrdenstvo, prežiť skúsenosť, že Boh nás má rád! Áno, on je živý a mocný Boh, ktorý víťazí nad našimi hriechmi a to svojou láskou. Dovoľme mu, aby sa dotkol nášho života. Potom porozumieme svojmu životu, rôznym otázkam, ktoré máme. Všetko sa nám potom odkrýva vo svetle Kristovho zmŕtvychvstania“.

Biskup Babjak sa stretol aj s miestnym rímskokatolíckym farárom Milanom Kupčíkom, ktorému poďakoval za pekné vzťahy medzi rímskokatolíckymi a gréckokatolíckymi veriacimi, ku ktorým nemalou mierou prispieva. Zároveň ocenil, že môžeme sláviť sväté liturgie v rímskokatolíckom chráme.

Popoludní navštívil Hospic Milosrdných sestier v Trenčíne, kde požehnal starcom a starenkám, ale aj rehoľným sestram a ostatnému personálu. Riaditeľovi Ing. Vladimírovi Chlebanovi poďakoval za službu, ktorú vykonávajú v tomto zariadení. **Lubomír Petřík**

Saleziáni v Rožňave posvätili nové priestory

Rožňava (17. apríla 2007) – V nedeľu 15. apríla sa uskutočnilo slávnostné požehnanie vynovených častí saleziánskeho mládežníckeho strediska v Rožňave. Vzácnymi hosťami boli rožňavský biskup Mons. Eduard Kojnok a vikár provinciála Saleziánov dona Bosca – don Karol Maník.

Stará šopa sa zmenila na krásnu sálu. Nový dizajn dostalo prakticky celé nádvorie. Pribudla aj nová, asi 10 metrov vysoká lezecká stena. Nová sála bude slúžiť pre potreby mládežníckeho strediska, ktoré prevádzkuje Domka – Združenie saleziánskej mládeže. Stredisko je otvorené denne okrem pondelka a to isté platí aj o lezeckej stene.

Na slávnosti nechýbalo občerstvenie, hudba, spev a súťaž. Futbal, volejbal a lezenie. **Paľo Piatrov, SDB**

Nocľaháreň Depaul zhodnotila zimnú prevádzku

Bratislava (13. apríla 2007, TK KBS) - „Piatok trinásteho“ bol pre bezdomovcov z nízkooprahovej nocľahárne Depaul na Ivánskej ceste dňom ako každý iný. Snáď iba – na rozdiel od iných dní – bolo predpoludnie v zariadení o čosi rušnejšie, keďže priestranstvo pred ním sa stalo miestom improvizovanej tlačovej besedy. Predstavitelia katolíckej charitatívnej organizácie Depaul Slovensko na nej zhodnotili zimnú prevádzku nocľahárne. Okrem zástupcov médií, Mestskej polície a sponzorov sa na stretnutí zúčastnil aj primátor hlavného mesta Andrej Ďurkovský.

Katolícka charitatívna organizácia Depaul Slovensko (jej zriaďovateľom je Depaul Trust - anglická organizácia s dlhoročnými skúsenosťami s prácou s neprispôsobivými občanmi bezdomovcami) otvorila nocľaháreň vlni v decembri v budove, ktorú poskytol Magistrát hlavného mesta Bratislavy po dohode s primátorom. Mesto prispelo na úpravu priestorov čiastkou 500-tisíc Sk, dotovalo aj časť prevádzky sumou 300-tisíc Sk a podľa primátora Ďurkovského má záujem i naďalej pomáhať pri prevádzke zariadenia. To však vo svojich terajších priestoroch nebude fungovať dlhodobo.

Spolu 8 552 poskytnutých nocľahov a takmer 500 prichýlených bezdomovcov - taká je bilancia prvej zimy v nocľahárni Depaul. Ako pred novinármi povedal riaditeľ Depaul Slovensko Juraj Barát, najpočetnejšiu skupinu klientov nocľahárne predstavujú muži vo veku 26 až 55 rokov. Celkové náklady na prevádzku predstavovali asi 1 308 000 Sk.

Hoci zimná prevádzka zariadenia k 15. aprílu končí, Depaul Slovensko bude v poskytovaní pomoci bezdomovcom pokračovať i naďalej. Podľa Juraja Baráta organizácia v tomto čase hľadá vhodný objekt pre zariadenie s celodennou prevádzkou, v ktorom by sa v budúcnosti dalo venovať práci s bezdomovcami systematickejšie. Projektový manažér Depaul Slovensko a vedúci nocľahárne Radovan Gumulák v tejto súvislosti v rozhovore pre TK KBS uviedol: „Plánujeme rozšíriť sociálne služby, chceme zlepšiť starostlivosť o chorých bezdomovcov, ktorých prepúšťajú z nemocníc.“ Vysoký počet poskytnutých nocľahov, ktorý výraznejšie neklesá ani v tomto teplejšom období, svedčí podľa Gumuláka o tom, že bezdomovci sa v zariadení cítia dobre a bezpečne.

Personál, ktorý pracuje v zariadení, si už zvykol aj na rôzne nepredvídané udalosti: „Napríklad včera asi o desiatej večer nám sem priviezli jedného muža s amputovanou nohou, ktorého prepustili z nemocnice. Viem, že niekoľko rokov žil na smetisku. Teraz je imobilný a potrebuje celodennú starostlivosť,“ vysvetľuje Radovan

Gumulák a zároveň poznamenáva: „Je veľmi smutné, že bezdomovci po hospitalizácii nemajú kam ísť. Nemocnice ich prepustia, potom nám ich privezú sem a my sa o nich musíme nejako postarať.“ Vďaka spolupráci predstaviteľov Depaul Slovensko s Misionárkami Lásky – sestrami Matky Terezy z Petržalky však spomínaný bezdomovec bez nohy neostane bez pomoci. „Prisľúbili nám, že ho zoberú na preliečenie. Keď sa trocha pozbiera a naučí sa chodiť s barlami, potom by sme ho vzali opäť k nám,“ dodáva Radovan Gumulák.

Nízkooprahová nocľaháreň je zariadenie, v ktorom poskytnutie nocľahu nie je viazané na splnenie žiadnych podmienok. Útočisko v nej nájdú aj bezdomovci bez dokladov, bez zdravotného poistenia a akýchkoľvek finančných prostriedkov, chorí a dokonca aj tí, ktorí sú pod vplyvom alkoholu. Práve títo ľudia sú najmä počas zimných mesiacov najviac ohrození, lebo často nenájdu pomoc v iných existujúcich zariadeniach či útulkoch.

-mv-

VBanskej Bystrici si pripomenuli svedectvo Jána Pavla II.

Úryvky z knihy Świadectwo, napísanej podľa svedectiev osobného tajomníka Jána Pavla II. kardinála Stanislava Dziwisza, si 11. apríla 2007 čítali študenti zidení v rámci duchovného večera v Banskej Bystrici.

Čítania z poľského originálu knihy o Jánovi Pavlovi II., ktorá vyšla aj v taliančine, boli súčasťou stretnutia zorganizovaného UPC sv. Abraháma s názvom „Spomienky na Krakov“. Mladí si chceli uvedomiť silu a hodnotu svedectva pápeža Jána Pavla II. Svedectvo jeho osobného tajomníka ponúka nové pohľady: jeho lásku k Číne, humor i pár mesiacov pred smrťou, veľkosť i bôľ v čase, keď sme ho videli v bezmocnosti, ako sa snažil prehovoriť k veriaciim na Námestí sv. Petra. Vtedy povedal kardinálovi: „Bolo by hľadám lepšie, aby som zomrel, nakoľko mi nie je umožnené plniť mne zverené poslanie.“ Kardinál chcel odpovedať, ale Ján Pavol II dodal: „Bud' vôľa Tvoja... Totus Tuus“ (s. 226)

„Život a dielo Jána Pavla II. vnímame cez jeho slová, encykliky, nové tajomstvá posvätného ruženca. Pripomenutie si tejto veľkej postavy dejín a Cirkvi nám môže pomôcť k tomu, aby sme boli citliví na ducha doby a vanutie Ducha Svätého v dnešnej dobe. Kde ho môžeme citeľnejšie objaviť, ak nie v hĺbke a sile posolstva dnešného nástupcu sv. Petra v osobe Benedikta XVI.?“ uviedol moderátor tohto študentského stretnutia František Neupauer, doktorand histórie.

Zuzana Juhaniaková